

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
Τμήμα Οικονομικών Επιστημών



ΗΜΕΡΙΔΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

29 ΜΑΡΤΙΟΥ 2017

Πρόγραμμα Ημερίδα Μεταπτυχιακού Προγράμματος

I. Παρουσιάσεις Μεταπτυχιακών Διατρηβών

- 10:30-11:00: Alexandra-Maria TSAKOU, "Value at Risk, Forecasting and Non-Linear Transformations"
- 11:00-11:30: Katerina KASTRINAKI, "Value at Risk and combined forecasts: a forecasting evaluation performance"
- 11:30-12:00: Ευαγγελία ΚΟΚΟΝΑ, "Η Θεσμική Οργάνωση του Παγκοσμίου Χρηματοπιστωτικού Συστήματος"
- 12:00-12:30: Γιάννης ΜΠΑΤΑΚΗΣ, " Ανθρωπιστική εφοδιαστική αλυσίδα: Σύγχρονες εφαρμογές επιστημονικών υπολογισμών και προβλημάτων βελτιστοποίησης σε επιχειρήσεις αντιμετώπισης καταστροφών."

II. Παρουσιάσεις υποψήφιων διδασκτόρων

- 12:30-13:00: Δημήτρης ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ - ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ, "Συμπεριφορικά Οικονομικά και Αρχιτεκτονική των Επιλογών"

Παρουσιάσεις 20 λεπτά, συζήτηση και ερωτήσεις 10 λεπτά.

10:30-11:00: TSAKOU Alexandra-Maria, "Value at Risk, Forecasting and Non-Linear Transformations"

The VaR measure is a statistical quantile, expressing the minimum loss of a security or a portfolio for a given period and confidence level. The accuracy of the assessment of this measure is important as it contributes to the optimal portfolio selection and generally speaking, defines the level of risk that should be faced by an investor or by an institution. At this thesis, I am going to use the semi-parametric CAViaR model in order to estimate VaR. The main aim of this study is the forecasting comparison of the existing models with those that use non-linear transformations. The empirical part of this paper, is based on testing the forecasting ability of the above candidate CAViaR models using three major financial indexes, i.e. Cac40, Nikkei225 and SP500.

11:00-11:30: Katerina KASTRINAKI, "Value at Risk and combined forecasts: a forecasting evaluation performance"

Given the growing need for managing market risk, risk prediction plays an increasing role in finance. Value at risk (VaR), is a measure of market risk used by financial institutions. Interpreting the VaR as the quantile of future portfolio values conditional on current information, the conditional autoregressive value at risk (CAViaR) model specifies the evolution of the quantile using an autoregressive process and estimates the parameters with regression quantiles. However, uncertainty with regard to model selection in CAViaR model estimators, raises the issue of indentifying the better quantile predictor. In this study, we propose an AIC and an Equal weighted averaging method that generates combinations of conditional VaR estimators based on single CAViaR models. The aim of the research, is to compare single CAViaR models against combined ones for their ability to forecast VaR. We apply this method to real financial data, providing empirical support for our results.

11:30-12:00: Ευαγγελία ΚΟΚΟΝΑ, "Η Θεσμική Οργάνωση του Παγκοσμίου Χρηματοπιστωτικού Συστήματος"

Ο σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η λεπτομερή παρουσίαση του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος και των θεσμών οι οποίοι το περιβάλλουν αλλά και περιβάλλονται από αυτό καθώς και όλα εκείνα τα στοιχεία τα οποία το προσδιορίζουν και παίζουν σημαντικό και καθοριστικό ρόλο στη λειτουργία του. Γίνεται μια ιστορική αναδρομή έτσι ώστε να γίνει κατανοητό το πώς δημιουργήθηκε το σύστημα αυτό με έμφαση στα χαρακτηριστικά, τις ιδιομορφίες του αλλά και την εξέλιξη του με την πάροδο των χρόνων. Επίσης, συγκρίνεται το τραπεζικό σύστημα των Η.Π.Α και της

Ευρώπης αλλά αναλύεται και το πώς εξελίχθηκε το ελληνικό χρηματοπιστωτικό σύστημα μέχρι σήμερα. Ακόμη, γίνεται αναφορά στην παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση και στο πώς αυτή τελικά επηρέασε το τραπεζικό σύστημα και τέλος παρουσιάζονται οι τρόποι μέσω των οποίων υφίσταται η τραπεζική εποπτεία καθώς και ο ρόλος της επιτροπής Βασιλείας στην τραπεζική εποπτεία.

12:00-12:30: Γιάννης ΜΠΑΤΑΚΗΣ, " Ανθρωπιστική εφοδιαστική αλυσίδα: Σύγχρονες εφαρμογές επιστημονικών υπολογισμών και προβλημάτων βελτιστοποίησης σε επιχειρήσεις αντιμετώπισης καταστροφών."

Την τελευταία δεκαετία περίπου έχει ανανεωθεί το ακαδημαϊκό ενδιαφέρον για τον, σχετικά νέο, τομέα της Ανθρωπιστικής Εφοδιαστικής Αλυσίδας στο γενικότερο πλαίσιο της επιχειρησιακής έρευνας και υποστήριξης αποφάσεων. Η αυξανόμενη συχνότητα φυσικών, ανθρωπογενών και τεχνολογικών καταστροφών, έχει οδηγήσει στην επιτακτική ανάγκη για αποτελεσματικότερους κύκλους ετοιμότητας - αντίδρασης - ανασυγκρότησης -μετρίασης. Το βάρος του επιχειρησιακού σκέλους σε οποιοδήποτε στάδιο διαχείρισης μίας καταστροφής είναι πλέον αποδεδειγμένα (έπειτα από τη μελέτη πολλών περιπτώσεων και την εμπειρία που έχει συγκεντρωθεί στα διάφορα πεδία επιχειρήσεων) στον τομέα των logistics - της εφοδιαστικής αλυσίδας. Η φύση των προβλημάτων βελτιστοποίησης για την υποστήριξη επιχειρησιακών αποφάσεων, σε αυτό το πλαίσιο χαμηλής συχνότητας και υψηλής έντασης μεταβολών του περιβάλλοντος, είναι αυτή της υψηλής αβεβαιότητας και πολυπλοκότητας των υπολογισμών. Η βιβλιογραφία υποδεικνύει τεράστιο εύρος εξειδικευμένων προβλημάτων και λύσεων, με ιδιαίτερη έμφαση στις προσεγγιστικές λύσεις μέσω ευρετικών αλγορίθμων. Στην εργασία αυτή θα αναλύσουμε ορισμένα κύρια σημεία των μεθόδων αυτών και θα δώσουμε έμφαση στη σύγκριση μεταξύ στοχαστικών/ντετερμινιστικών προβλημάτων μίας ή πολλών περιόδων στο συγκεκριμένο πεδίο εφαρμογής της διανομής βοήθειας και των μεταφορών. Η ανάλυση θα επεκταθεί και στην αναφορά προβλημάτων χωροθέτησης καθώς και άλλων μεθόδων προσέγγισης των προκλήσεων της Ανθρωπιστικής Εφοδιαστικής. Θα δοθεί όμως ιδιαίτερη έμφαση σε θέματα ροής πολλαπλών αγαθών μέσα από δίκτυα εφοδιασμού και μεταφορών. Θα εξεταστούν υπάρχοντα δίκτυα και προτάσεις εξειδίκευσης της έρευνας.

12:30-13:00: Δημήτρης ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ - ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ, "«Συμπεριφορικά Οικονομικά και Αρχιτεκτονική των Επιλογών»"

Τα Νέα Συμπεριφορικά Οικονομικά αποτελούν ένα νέο πεδίο της Οικονομικής Επιστήμης αλλά με βαθιές ιστορικές ρίζες. Βασίζονται στη θεωρία προοπτικής των Kahneman & Tversky (1979) οι οποίοι διατυπώνουν μια συνάρτηση που δεν είναι

βασισμένη σε ένα απόλυτο επίπεδο ευημερίας, όπως στη θεωρία προσδοκώμενης χρησιμότητας (Θ.Π.Χ.), αλλά στην επιρροή που έχουν στον δρώντα τα κέρδη και οι ζημιές σε σχέση με ένα σημείο αναφοράς. Η συνάρτηση αυτή σύμφωνα με τους ίδιους, είναι ικανή να εξηγήσει καλύτερα τις επιλογές που κάνουμε καθημερινά. Τα σημαντικότερα νέα στοιχεία που ανακύπτουν από την μελέτη της θεωρία προοπτικής είναι τα σημεία αναφοράς και η ασυμμετρία μεταξύ των ζημιών και του κέρδους, στοιχεία που παραλείπονται στη Θ.Π.Χ.. Παράλληλα όμως μέσα από τη μελέτη της θεωρίας προοπτικής προέκυψαν αρκετές ενδιαφέρουσες προεκτάσεις. Ορισμένες από αυτές είναι η επεξήγηση του φαινομένου της κτητικότητα(endorowment effect) (Thaler, 1980:1985), η αποσαφήνιση της νοητικής λογιστικής (mental accounting) (Thaler, 1979, Odean, 1998), το φαινόμενο της διάθεσης (disposition effect) (Andreassen, 1998), η πλαισίωση (frame effect) (Bell,1982, Chew,1983, Loomes and Sugden,1993, McNeil, 1982) και τέλος η αρχιτεκτονική των επιλογών (choice architecture)(Thaler and Sunstein, 2008). Από τις ανωτέρω προεκτάσεις των Νέων Συμπεριφορικών Οικονομικών το μεγαλύτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η αρχιτεκτονική των επιλογών. Η αρχιτεκτονική των επιλογών αποτελεί μια διαδικασία μέσω της οποίας δημιουργείται το κατάλληλο πλαίσιο όπου οι οικονομικοί δρώντες παρακινούνται (nudge) έτσι ώστε να λάβουν τις ορθολογικότερες αποφάσεις. Η προσπάθεια για τη δημιουργία του κατάλληλου/ορθού πλαισίου μέσα από το οποίο θα παίρνουμε αποφάσεις γεννά αρκετά ερωτηματικά. Η Ana C. Santos (2010) αναφέρει ότι η συγκεκριμένη διαδικασία μπορεί να οδηγήσει τις κοινωνίες να λειτουργούν με όρους αποδοτικότητας και μιας νέας ορθολογικότητας που υπαγορεύεται εκ των άνω, χωρίς να είναι τίποτα άλλο παρά μια νέα προσέγγιση (των νεοκλασικών οικονομικών) με βάση την αποδοτικότερη λειτουργία των αγορών εξαλείφοντας τις τυχόν συμπεριφορικές «ανωμαλίες» που παρουσιάζει η ανθρώπινη συμπεριφορά. Παράλληλα η τεχνολογική πρόοδος και η δυνατότητα να επεξεργαζόμαστε πλέον ευκολότερα και αποδοτικότερα μεγάλους όγκους δεδομένων(big data) έχει ωθήσει αρκετούς μελετητές στην πεποίθηση ότι πλέον είναι εφικτό να γίνεται πρόβλεψη των προτιμήσεων και της συμπεριφοράς των δρώντων (Boyd and Crawford, 2012, Cambria et al 2013). Η ανωτέρω πεποίθηση συνδυάζεται με τις απόψεις ορισμένων μελετητών (Osman, 2015) ότι η τεχνολογική εξέλιξη σε συνδυασμό με την αρχιτεκτονική των επιλογών είναι ικανές να δημιουργήσουν μια νέα μεθοδολογία για την εκτέλεση κοινωνικών «πειραμάτων» τα οποία είναι πιθανό να οδηγήσουν σε ένα νέο κανονιστικό μοντέλο για τη λήψη αποφάσεων. Με αυτή τη διαδικασία μπορούμε να οδηγηθούμε μέσω της πρόβλεψης των ανορθολογικών συμπεριφορών από την επεξεργασία μεγάλων όγκων δεδομένων σε ένα πλαίσιο το οποίο μέσω της αρχιτεκτονικής των επιλογών θα προβαίνει σε διορθώσεις των «ανωμαλιών» που εμφανίζουν οι επιλογές των οικονομικών δρώντων με στόχο την παρακίνηση των δρώντων για τη λήψη ορθολογικών αποφάσεων. Η διαδικασία όμως αυτή της συλλογής μεγάλων όγκων δεδομένων, της μεθοδολογίας μοντελοποίησης και της αρχιτεκτονικής των επιλογών είναι πιθανό να οδηγήσει την ελαφριά πατερναλιστική προσέγγιση της αρχιτεκτονικής των επιλογών σε μια σκληρή πατερναλιστική πραγματικότητα μέσα στην οποία οι οικονομικοί δρώντες θα είναι πλήρως καθοδηγούμενοι στη λήψη αποφάσεων.

Λέξεις Κλειδιά: Συμπεριφορικά Οικονομικά, Αρχιτεκτονική των Επιλογών, Θεωρία Προοπτικής, Ορθολογικότητα